

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 629/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Весна Лончар, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., општина ..., чији је пуномоћник Вујица Петковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1850/2020 од 03.11.2020. године, у седници већа одржаној 25.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1850/2020 од 03.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 65/17 од 25.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужили на име смањења накнаде за извршене радове из уговора о делу, плати 33.874,60 евра, у динарској противвредности, по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 25.02.2020. године, па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев од досуђеног, па до траженог износа од 38.474,60 евра, у динарској противвредности, по средњем курсу НБС на дан исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате од потраживане од 02.07.2014. године, па до усвојене од 25.02.2020. године, па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 670.377,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1850/2020 од 03.11.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 65/17 од 25.02.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилија је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није

дозвољена.

Тужба је поднета 02.07.2014. године, ради предаје ствари у државину са евентуалним тужбеним захтевом да се обавеже тужени да тужиљи на име умањења накнаде из уговора о делу врати износ од 5.632.700,00 динара. Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена, тужени је обавезан да тужиљи по наведеном основу исплати динарску противвредност од 33.874,60 евра и тај износ представља вредност предмета спора побијаног дела.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић